

چاپ
سنگی
فارسی
از
نگاه
شرق‌شناسان

سرشناس: مهاجر، شهرور، ۱۳۹۳ - گردآورنده، مترجم
عنوان و نام پندارو: چاپ سنتی فارسی از نگاه شرق‌شناسان: هشت مقاله درباره تاریخچه چاپ سنتی فارسی /
نویسنده‌گان اولمپیادا شکلوا - (و دیگران)؛ ترجمه (و گردآوری) شهرور مهاجر، ارکیده ترابی.
مشخصات نشر: تهران، پیکر، ۱۳۹۴.
مشخصات ظاهر: ۲۲۴ ص، تصویر.
شالیک: ۵۶-۴۲۰۰-۶۷۸-۶۰.
وضیعت فهرست توپس: غایب.
.Persian lithography from the orientalists' point of view: عنوان به انگلیسی: Persian lithography from the orientalists' point of view.
پاداشرت: نویسنده‌گان اولمپیادا شکلوا، اولریش مارنله، نیل گرین، ویلم فلور.
پاداشرت: کاتنهام.
پاداشرت: نهایه.
موضوع: چاپ سنتی - ایران - تاریخ.
موضوع: چاپ سنتی - آذربایجان.
شناسه افزوده: ترابی، ارکیده ۱۳۹۳ - گردآورنده، مترجم.
شناسه افزوده: شکلوا، اولمپیادا پایلوونا
شناسه افزوده: Shcheglova, Olimpriada Pavlova
شناسه افزوده: فرهمندپور، بهرام، ویراستار
ردیفه‌نی کنگره: ۹۰/۲۵۷/۰۲
ردیفه‌نی دیجیتی: ۶۰/۶۲۲/۱۵
شماره کتابشناسی ملی: ۲۶۵-۵-۳

(پیکر)

چاپ سنتی فارسی از نگاه شرق‌شناسان
هشت مقاله درباره تاریخچه چاپ سنتی فارسی
نویسنده‌گان: اولمپیادا شکلوا، اولریش مارنله، نیل گرین، ویلم فلور
ترجمه: شهرور مهاجر و ارکیده ترابی
طراح گرافیک: امیر فرهاد
ویراستار: بهرام فرهمندپور
چاپ دو: ۱۳۹۴
شماره‌گذاری: ۱۰۰ - نسخه
قیمت: ۳۵۰۰۰ تومان

نشر پیکر: تهران، خیابان آزادی، ابتدای آذربایجان، بلاک ۱، ۱۰۳۴، واحد
تلفن: ۰۲۸۴۱۹
www.peikarchpub.com
E-mail: info@peikarchpub.com

چاپ
سنگی
فارسی
از
نگاه
شرق‌شناسان

هشت مقاله درباره تاریخچه چاپ سنگی فارسی

نویسنده‌گان:

اولمپیادا شکلوا،
اولریش مارزلف،
نیل گرین،
ویلم فلور

ترجمه:

شهروز مهاجر

مقدمه:

دکتر یعقوب آژند

به همسرم مرجان که اهل فرهنگ و اندیشه است

فهرست

۹	دیباچه
۱۵	یادداشت مترجم
۲۱	تاریخچه مختصر چاپ در ایران
۲۱	چاپ
۲۱	زیلوگرافی
۲۲	نخستین چاپ فارسی
۲۵	چاپخانه ارمنی در جلفا
۲۶	چاپ سربی
۲۸	چاپ سنگی
۳۱	بازگشت چاپ سربی
۳۱	روزنامه‌ها
۳۲	چاپ فارسی در خارج از ایران
۳۵	تاریخچه چاپ سنتی فارسی در ایران
۵۵	تاریخچه چاپ سنتی فارسی در آسیای میانه
۸۷	تاریخچه چاپ سنتی فارسی در هند
۱۰۷	تأثیر نسخه‌های خطی بر کتاب‌های چاپ سنتی فارسی هند در قرن نوزدهم
۱۲۷	سنگ‌هایی از باواریا: چاپ سنتی ایرانی در بستر جهانی
۱۲۸	از چاپ سربی تا چاپ سنگی
۱۳۰	آگاهی از وجود چاپ سنگی برای نخستین بار
۱۳۳	و سرانجام دستیابی به چاپ سنگی
۱۳۶	قیمت در برابر زیبایی
۱۳۹	به دنبال سنگ
۱۴۵	از سنگ تا ماشین چاپ
۱۴۷	نقش مسیحیان آوانجلی در توسعه چاپ سنگی
۱۵۰	ثبت چاپ سنگی در ایران
۱۵۴	چاپ سنگی و روزنامه
۱۵۶	نتیجه‌گیری
۱۶۰	تصویرسازی در کتاب‌های چاپ سنتی فارسی
۱۶۵	۱. سیر مصورسازی کتاب‌های چاپ سنگی در ایران
۱۶۸	۲. گونه‌شناسی کتاب‌های چاپ سنگی مصور
۱۷۰	۳. تصویرسازان کتاب‌های چاپ سنگی
۱۷۱	۴. ویژگی‌های شاخص و منحصر به‌فرد تصویرسازی در کتاب‌های چاپ سنگی
۱۷۷	میرزا علی قلی خویی، تصویرساز بزرگ کتاب‌های چاپ سنتی فارسی
۲۴۹	نمایه

دیباچه

چنانچه اختراع چاپ را در ۱۴۳۷ میلادی به دست گوتبرگ بدانیم، این دستگاه تقریباً یک قرن و نیم بعد وارد ایران می‌شود. طبیعی است آنچه از چاپ در ایران شناخته می‌شود، آن نبوده که در دوره گوتبرگ بوده، بلکه در قیاس با آن دوره، دستگاه پیشرفته‌تر سده پانزدهمی بوده است. به نظر می‌رسد اشاره پی‌یترو دولواله در سفرنامه‌اش از نخستین اشارات به چاپ در ایران بوده باشد. وی می‌نویسد، شاه عباس اول برای آشنایی با چاپ و اشکال حروف، به یکی از اسقف‌های کرملی در ایران حکم کرد ترجمۀ مزمایر داود را برایش بیاورد که به خط عربی به دست ریموند چاپ شده بود. شاه عباس با دیدن این کتاب علاقه‌اش را برای ایجاد چاپخانه‌ای با حروف فارسی - عربی در ایران ابراز کرد و حتی اسقف کرملی را مأمور آوردن چاپخانه‌ای از رُم به ایران نمود.

در همان حدود و حوالی هم ارمنیان ساکن جلفا دست به کار ورود چاپخانه به ایران می‌شوند و در ۱۰۴۳ هق چاپخانه‌ای در اصفهان دایر می‌کنند. ظاهراً این روند، کمکی به رونق چاپخانه در ایران نمی‌کند؛ چون حروف مورد استفادۀ ارمنیان به خط ارمنی بوده و این کار ابتکار عمل را تنها در اختیار

خود آنها قرار می‌داده است. به نظر می‌رسد عرض وجود چاپ و چاپخانه در ایران آسیب‌هایی هم به دنبال داشته، از این رو موجبات خاکنشینی آن را از همان ابتدا فراهم کرده است. از یک سو، این زمزمه در جامعه راه می‌افتد که حضور چاپخانه میل اطفال را به نوشتن و یادگرفتن کاهش می‌دهد؛ چون هنوز این سنت در ایران غلبه داشت که اطفال می‌باید آیات قرآنی و احادیث و ... را به خط خود بنویسند و کتابت کنند تا یادگیری سریع فراهم آید. از سوی دیگر، رونق چاپ و چاپخانه در جامعه، نان جماعت کثیری از کتابان را، که به امر کتابت اشتغال داشتند، آجر می‌کرد و شمار زیادی از آنها را از امر معاش محروم می‌ساخت.

با همه این مشکلات، سراغ داریم که شماری از مردم ایران - از مسلمان تا ارمنی - از سرِ کنجکاوی و شورِ دانندگی، همواره در پی شناساندنِ چesh‌های علمی و فنی جهانی در جامعه ایران بودند و به قول شاردن، سیاح فرانسوی، ایرانیان مدام در صدداند چاپخانه داشته باشند؛ چون فواید آن را می‌دانند. ولی وقتی پای پول به میان می‌آید، همه چیز به هم می‌خورد.

البته تنها مسأله پول نبوده که از بهگشت و پیشرفت به سوی کمال جامعه ایران جلوگیری می‌کرد، بلکه عوامل مختلف و حوادث سیاسی، میدان رشد آن را محدود می‌ساخت و اثر و برآیند منفی در آن می‌آفرید. چنانچه ثبات روانی و اجتماعی ایران با فروپاشی صفویان در ۱۱۳۵ هق به هم ریخت و دستاويزی برای شماری از قدرت طلبان فراهم کرد تا نزدیک به هفتاد سال از سرِ سودای خویش به هم برآیند و ایران را دستخوش هیجانات و امیال سیاسی و نظامی کنند و آن را از پویندگی و بالندگی باز دارند. با این همه، در این دوره تقریباً هفتاد ساله افشاری و زندی، صورت دیگری از کوشندگی علمی و هنری در جامعه وجود داشته است. چنانچه سراغ داریم برخی از مهرورزان به دیار آبا و اجدادی‌شان، فارغ از هر امیال سیاسی، در مقاطع مختلف این دوره، اقدام به وارد کردن دستگاه‌های چاپ به ایران کرده‌اند، که یکی از آنها ظاهراً در ۱۱۹۸ هق از بندر بوشهر بوده است. به هر تقدیر، با ورود قاجارها به صحنه سیاسی ایران، اندک ثباتی در جامعه بروز می‌کند و برنامه‌ریزی‌های بهبود جامعه را میسر می‌سازد.

دوره قاجار، جامعه ایران را به مرحله تازه‌های می‌برد. بخشی از این مرحله تازه، از خواست شماری از درباریان هوشمند و آگاه، مایه می‌گیرد و بخشی

دیگر را برخی از طبقات نوطلب و نواندیش از پیش می‌برند که در ارتباط با تحولات و دگرگونی‌های جهانی بودند. ورود برخی از مؤسسات تمدنی جدید، بنیان‌های سنتی جامعه را به چالش می‌کشد. یکی از آنها چاپ و چاپخانه است که در هر حال سنت‌های موجود کتابت و نویسنده‌گری را در هم می‌ریزد و دانندگی علمی را در اختیار طبقات گوناگون جامعه قرار می‌دهد؛ میزان تولید کتاب فزونی می‌گیرد و پابه‌پای آن میزان شناخت عمومی در باب موضوعات گوناگون علمی و اجتماعی و هنری و ... افزایش می‌یابد.

چندسال قبل از راهاندازی چاپ سربی، چاپ سنگی هم دایر می‌شود و مرزهای هنر تصویرسازی ایران بسط و گسترش می‌یابد. شماری از هنرمندان تصویرسازی ایران، که از همان ابتدا با بداخلی رقابت‌آمیز به مقوله چاپ و چاپخانه نگاه می‌کردند، حال جذب عرصه چاپ سنگی می‌شوند و توانایی و استعداد هنری خود را در این زمینه به کار می‌اندازند؛ به طوری که امروزه می‌توان از این هنرهای تصویری به صورت ژانر هنری متمایز و ممتازی صحبت کرد.

می‌توان بر این نکته تأکید ورزید که با هنرنمایی چاپ سنگی در جامعه ایران، مردم کوچه و بازار و بیشتر خانواده‌های ایرانی - از روستایی تا شهری - با تصویر و تصویرسازی ارتباطی نزدیک می‌یابند. کتاب‌های چاپ سنگی، که در این دوره برای کودکان با تصاویر و مضامین کودکانه (بچه‌خوانی) چاپ می‌شود، اندک نیست. حتی شمار کتاب‌هایی که با مقوله علمی و با تصاویر روشنگر، انتشار می‌یابد، قابل ملاحظه است و طبقات مختلف مردم را در جریان اخبار پیشرفت‌های علمی قرار می‌دهد. بالاتر از همه، شمار کتاب‌های مصور داستان‌های حماسی و تغزلی است که بیشتر در کتابخانه‌های خصوصی صاحبان قدرت و ثروت، کتاب‌آرایی می‌شد. شاهنامه فردوسی، خمسه نظامی، ...، که در این دوره با چاپ‌های متعدد و تصاویر جاندار و زیبا انتشار می‌یابد، ذهن و ضمیر عامه مردم را به خود وامی دارد. تعداد کتاب‌های مصور مذهبی هم اندک نیست. حال مصوران صحنه‌های مذهبی، از نو و قایع کربلا ویا رفتار و کردار امیرالمؤمنین علیؑ را، که بیشتر در شمال‌گردانی‌ها و پرده‌بازاری‌ها منعکس می‌شد، به زیباترین وجهی در کتاب‌های چاپ سنگی تصویر می‌کنند و مردم عامی و عالم را از نشیب و فراز روایت‌های مذهبی می‌آگاهانند.

در حقیقت، صحنۀ کتاب‌های چاپ سنگی، صحنۀ هنرمنایی مصوران و کاتبان در حوزه‌های مختلف است که کلمات را با تصاویر درمی‌آمیزند و دنیایی ملموس و محسوس و رؤایی پیش روی خوانندگان می‌گشایند و صورتی دیگر از هم‌کناری علم و هنر و جامعه را نشان می‌دهند. امروزه شماری از این مصوران و هنرمندان، شناخته شده‌اند که در صدر آنها میرزا علی قلی خویی قرار دارد با کارستانی پروپیمان از تصویرگری‌های نسخه‌های متعدد و چاپ سنگی. استادسatar تبریزی، میرزا محمد خوانساری، میرزا حسن بن آقا، سیدمیرزا اصفهانی، میرزارضا تبریزی، میرزا هادی، میرزا سیف‌الله خوانساری، بهرام کرمانشاهی، میرزا جعفر، مصطفی، ... از زمرة کوشندگانی هستند که در عرصه تصویرسازی نسخه‌های چاپ سنگی فعالیت دارند و اسم و رقم‌شان پای تصاویر نسخه‌ها ثبت می‌شود.

در کنار مصوران و نقاشان، کاتبانی نیز هستند که امر کتابت نسخه را بر عهده دارند و از نام و نشان‌شان به طور مجزا در نسخه‌ها یاد می‌شود. حتی گاهی نقاش و کاتب در یک تن متجلی می‌شود که امر کتابت و تصویرسازی کتاب را بر عهده دارد، چون مرتضی حسینی برگانی، نقاش و کاتب دیوان‌عالی، ویا حسینقلی بن عبدالله، کاتب و نقاش نسخه الف لیله و لیله ویا محمد صانعی خوانساری، کاتب و نقاش نسخه طوفان‌البکاء، ... برخی از اوقات نیز اتفاق می‌افتد که چندتن هنرمند کتاب، در صفحه‌آرایی نسخه‌ای با یکدیگر همکاری می‌کنند؛ مثل میرزا علی قلی خویی و میرزارضا تبریزی که در کنار هم تذهیب و تصویر کتاب الف لیله و لیله (چاپ ۱۳۷۲ هق) را اجرا می‌کنند.

با یک نظر اجمالی به تصویرسازی نسخه‌های چاپ سنگی دوره قاجار می‌توان به این نتیجه رسید که این نسخه‌ها طبقه و مقوله‌ای خاص از ادبیات را شکل می‌دهند. هرچند از آن می‌توان به ادبیات عامیانه، به ویژه در بُعد داستانی و روایی آن، نیز تعبیر کرد. انتشار کتاب‌ها و مجموعه کاملی از داستان‌های عامیانه در این دوره چون داستان‌های نوش‌آفرین، بهرام و گلندام، حسین گرد شبستری، امیر ارسلان، چهل‌طوطی، چهار درویش، دله‌مختار، ... حاکی از پذیرش عمومی آنها بین مردم ایران است که با شمارگان قابل ملاحظه‌ای انتشار می‌یابند و در اختیار خوانندگان مشتاق قرار می‌گیرند؛ در این میان سرمایه‌گذاری شماری از ناشران نیز کارساز می‌شود که سود سرشواری از این جریان جدید فرهنگی، حاصل می‌کنند.

نسخه‌های چاپ سنگی، یک نکته را نیز عمومیت می‌بخشد؛ یعنی خط و خوشنویسی کاتبان، تصویرپردازی مصوران، تذهیب کاری مذهبان و حتی جدول کشی جدول کشان را، که روزگاری در حیطه دربار مخصوص بود، در بین طبقات مردم می‌شناساند و آنها را از کنج و گوشة دربار می‌رهاند و در میان مردم کوچه و بازار به شهرت می‌رسانند و سنت کتاب‌آرایی کهن ایران را عمومیت می‌بخشد.

چندسالی است که شیوه‌های کتاب‌آرایی چاپ سنگی، ذهن و قلم شماری از پژوهندگان را در داخل و خارج از ایران به خود ودادشته است. برخی از محققان خارجی تبعات فرهنگی خود را در این قلمرو سامان داده‌اند و مقالات و کتاب‌هایی روشنگر منتشر کرده‌اند و غبار سالیان را از روی نسخه‌های چاپ سنگی و مصوران و هنرمندان شان زدده‌اند و با عنایتی درخور به ارزیابی و تفحص علمی آنها پرداخته‌اند که شاید کوشندگی اولریش مارزلف در این زمینه مثال زدنی باشد. در داخل ایران هم شماری از استادان و دانشجویان کارشناسی ارشد و دکتری به کیفیت هنری و چندوچون فنی آنها عطف توجه کرده‌اند و پایان‌نامه‌ها و نوشه‌های روشنگر فراهم کرده‌اند و بخشی از فرهنگ تصویری کشورمان را با خاستگاه تاریخی آن پژوهیده‌اند.

کتاب حاضر، که مجموعه‌ای از مقالات و تبعات ایران‌شناسان در باب چاپ و چاپخانه و به ویژه چاپ سنگی و تاریخ پر فراز و نشیب آن در ایران است، به همت آقای شهرور مهاجر، مترجم محترم کتاب اولریش مارزلف در باب تصویرسازی چاپ سنگی در ایران، ترجمه شده است. پژوهندگان و پویندگان عرصه فرهنگ و هنر ایران، ارج و قدر این نوع از آثار و خدمات متجمان و مؤلفان شان را خواهند دانست و حدود خدمات فرهنگی آنها را نیک خواهند شناخت و پاس خواهند داشت. قلم آقای شهرور مهاجر پرتوان و اجرش مشکور باد.

یادداشت مترجم

یک

جستوجو در هزارتوی فرهنگ ما - از گذشته‌های دور تاکنون - مورد توجه شرق‌شناسان بوده است. دو عامل جذابیت و کم‌کاری فرهنگ‌پژوهان خودی، بسیاری از شرق‌شناسان را به پژوهش در گستره‌های مختلف فرهنگ ایران ترغیب کرده است. البته - به باور من - نباید عامل این کم‌کاری را صرفاً از جانب پژوهشگران دانست، بلکه در این ناکامی فرهنگی، فقدان ابزارها و امکانات پژوهشی، نقش بهسازی داشته‌اند. پدیده چاپ و به طور خاص چاپ سنگی یکی از همین حوزه‌های فرهنگی نسبتاً ناشناخته محسوب می‌شود. تأکید بر نسبتاً ناشناخته‌بودن این پدیده فرهنگی، از آن جهت است که تاکنون پژوهش جامع و مرجعی در خصوص آن صورت نگرفته و به عنوان نمونه حتی فهرست کاملی از اسناد، اوراق، مطبوعات و کتاب‌های چاپی (چاپ سنگی یا سربی) گردآوری نشده است.

دو

از قرار معلوم غربی‌ها در اواخر قرن نوزدهم برای نخستین بار با چاپ سنگی فارسی آشنا شده‌اند. به احتمال زیاد در مجموعه‌ای با عنوان فهرست

کتاب‌های عربی، فارسی و ترکی منتشر شده در کنستانتینوپل، محفوظ در موزه آسیایی (۱۸۶۶)، که شخصی به نام دُرن (Dorn, B.) آن را تهیه کرده، برای نخستین بار به کتاب‌های چاپی فارسی اشاره شده است. پس از این تاریخ می‌توان به فهرست کتابخانه ژول مول (۱۸۷۶)، فهرست کتاب‌های فارسی در کتابخانه برلین (۱۸۸۴) و فهرست کتابخانه چارلز شفر (۱۸۹۹) اشاره کرد.^۱ صرف‌نظر از فهرست‌ها، احتمالاً در مقاله‌ای با عنوان تصاویر عامیانه ایرانی (به زبان فرانسوی، ۱۹۲۵) اثر ژان ونشن برای نخستین بار به موضوع چاپ سنگی فارسی پرداخته شده است. در این خصوص باز هم می‌توان از مقاله برتلز با عنوان ادبیات عامیانه فارسی (۱۹۳۴) و مقاله هانری ماسه با عنوان نقش‌های عامیانه ایران (۱۹۶۰) نام برد. در ادامه این جریان - تقریباً از نیمة قرن بیست به بعد - شرق‌شناسان آشنایی بیشتری با کتاب‌های چاپ سنگی فارسی پیدا می‌کنند. روشن است که چاپ سنگی، ادبیات و تصویرسازی عامیانه تا مدت‌ها زیر سایه ادبیات رسمی و هنرهای فاخر ترینی همچون نگارگری قرار داشته‌اند.

سه

به طور کلی، از سه منظر فنی، فرهنگی و هنری می‌توان به بررسی پدیده چاپ پرداخت. متأسفانه ویژگی‌های فنی و فرهنگی چاپ کمتر از ویژگی‌های هنری آن در ایران مورد بررسی قرار گرفته‌اند. هنوز پرسش‌های زیادی در خصوص چگونگی کار نخستین ماشین‌های چاپ در ایران، جنس آنها، سازنده‌های مختلف، حمل و نقل ماشین‌های چاپ و تجهیزات آنها - نظیر سنگ یا سرب مورد نیاز - بی‌پاسخ مانده است. گذشته از مسائل فنی، ارتباط زیادی بین فرهنگ و پدیده چاپ وجود دارد؛ چون ظهور صنعت چاپ، پاسخ به بخشی از نیازهای فرهنگی مردم بوده است. بررسی جامعه‌شناسانه پدیده چاپ، گسترش و نفوذ چاپ تنها در برخی از مراکز شهری، ارتباط بین مدرنیتۀ ایرانی و صنعت چاپ، تأسیس مطبوعات، نقش افراد تأثیرگذار در تأسیس و توسعه چاپ در ایران و ارتباط ادبیات با چاپ (و به طور کلی هر نوع نوشتار)، همگی بخشی از گفتمان

۱. بودری، علی و محمد آزادی، مأخذشناسی کتاب‌های چاپ سنگی و سربی، نشر کتابدار، تهران، ۱۳۹۰؛ شن: ۵۹۴ هـ ۹۶۰ عـ ۵۶

فرهنگی این پدیده نوظهور هستند. ویژگی‌های هنری و زیبایی‌شناسانه صنعت چاپ، که بیشتر در شیوه چاپ سنگی تجلی یافته، نسبت به ابعاد فنی و فرهنگی چاپ، بیشتر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. از این دسته ویژگی‌ها می‌توان به رابطه چاپ و عکاسی، خوشنویسی و عناصر تزئینی در کتاب‌های چاپ سنگی، هنرمندان فعل در این حوزه و جنبه‌های زیبایی‌شناسانه آثار چاپی اشاره کرد.

چهار

این کتاب شامل هشت مقاله است که هر یک به گوشه‌ای از تاریخ چاپ سنگی فارسی نظر دارند. از این هشت مقاله سه‌هم عمده‌ای به مقالات دانش‌نامه ایرانیکا اختصاص یافته، به طوری که پنج مقاله در نسخه آنلاین آن منتشر شده‌اند (با اشاره به دانش‌نامه ایرانیکا جا دارد که یادی از احسان یارشاطر کنم؛ مرد بزرگی که عمر خود را در راه ارتقای فرهنگ ایران سپری کرده است. سلامتی و عمر باعزم برای این مرد عزیز آرزو می‌کنم). سه مقاله دیگر نیز هر کدام در یکی از نشریات معتبر شرق‌شناسی منتشر شده‌اند. در میان نویسنده‌گان این مقالات، چهار مقاله به اولمپیادا شگلوا و دو مقاله به اولریش مارزُلف تعلق دارد. نیل گرین و ویلم فلور نیز هر کدام یک مقاله دارند. جهت اطلاع پژوهشگران از منبع اصلی مقالات لازم است که به مأخذ و تاریخ انتشار آنها اشاره کنم:

- تاریخچه چاپ سنگی فارسی در ایران؛ اولمپیادا شگلوا؛ دانش‌نامه ایرانیکا (۲۰۰۹)؛

- تاریخچه چاپ سنگی فارسی در آسیای میانه؛ اولمپیادا شگلوا؛ دانش‌نامه ایرانیکا (۲۰۰۹)؛

- تاریخچه چاپ سنگی فارسی در هند؛ اولمپیادا شگلوا؛ دانش‌نامه ایرانیکا (۲۰۰۹)؛

- تأثیر نسخه‌های خطی بر کتاب‌های چاپ سنگی فارسی در هند؛ اولمپیادا شگلوا؛ ژورنال نسخه‌شناسی شرقی، ش ۵ (۱۹۹۹)؛

- تصویرسازی در کتاب‌های چاپ سنگی فارسی؛ اولریش مارزُلف؛ دانش‌نامه ایرانیکا (۲۰۰۹)؛

- سنگ‌هایی از باواریا؛ چاپ سنگی ایرانی در بستر جهانی؛ نیل گرین؛ نشریه مطالعات ایران‌شناسی، ش ۴۳ (۲۰۱۰)؛

- تاریخچه مختصر چاپ در ایران؛ ویلم فلور؛ دانشنامه ایرانیکا (۱۹۹۰)؛
- میرزا علی قلی خوبی، تصویرساز بزرگ کتاب‌های چاپ سنگی فارسی؛
اولریش مارزلف؛ نشریه شرق‌شناسی وابسته به دانشگاه ناپل (۱۹۹۹).

پنج

خانم شگلوا هرچند پژوهش‌های فراوانی در خصوص تاریخ چاپ ایرانی داشته، اما به علت تأثیف اغلب آثار خود به زبان روسی، بسیاری از آنها هنوز برای ما ناشناخته مانده؛ البته به غیر از کتاب تاریخ چاپ سنگی در ایران (۱۳۸۸) که پروین منزوی ترجمه و منتشر کرده است. شگلوا در ۱۹۷۹ رساله دکترای خود را با موضوع کتاب‌های چاپ سنگی ایرانی به پایان رساند. همچنین بخشی از مطالعات وی به شناسایی و بررسی کتاب‌های چاپ سنگی فارسی در هند و آسیای میانه اختصاص یافته است. متأسفانه شگلوا تاکنون به ایران سفر نکرده، برخی از فهرست‌های فارسی را ندیده و احتمالاً آن چنان با زبان فارسی آشنا نیست. به همین جهت منابع زیادی از دید وی پوشیده مانده و در پژوهش‌های خود بیشتر به کتاب‌های موجود در سنت پترزبورگ اکتفا کرده است. اولریش مارزلف نیز، که تخصص اصلی او قصه‌شناسی و فولکلور‌شناسی است، با کتاب تصویرسازی داستانی در کتاب‌های چاپ سنگی فارسی (۱۳۹۰) - که نگارنده ترجمه و منتشر کرده - سهم به سزایی در معرفی ویژگی‌های تصویری و هنری چاپ سنگی ایرانی دارد. مارزلف با توجه به سفرهای فراوانی که به ایران و سایر نقاط جهان داشته و همچنین تحصیل در ایران، به شناخت خوبی از چاپ سنگی فارسی دست یافته است. ویلم فلور یکی دیگر از نویسنده‌گان این کتاب، تاریخ‌دان، جامعه‌شناس و اسلام‌شناس برجسته هلندی، است. او پژوهش‌های مهمی درباره تاریخ قاجاریه و صفویه صورت داده که از مهم‌ترین آنها می‌توان به تاریخ نمایش در ایران و القاب و عنوانین در ایران دوره صفوی اشاره کرد. مقاله‌ای که در این کتاب از وی ترجمه شده، به سیر جریان چاپ ایرانی؛ از آغاز تا پایان دوره قاجار اختصاص دارد. هرچند چاپ سنگی تنها بخشی از این مقاله را تشکیل می‌دهد، اما به سبب اهمیت مقاله و همچنین گزارش خلاصه‌شده‌ای که از سیر جریان چاپ ایرانی در طول تاریخ ارائه می‌دهد، تصمیم به درج آن در کتاب پیش رو گرفتم، و اما نیل گرین با مقاله تحسین برانگیز سنگ‌هایی از باواریا،

با زاویه‌ای کاملاً متفاوت از شرق‌شناسان دیگر، به چاپ سنگی فارسی نگریسته است. وی در مقاله خود با تحلیل عوامل تاریخی، سیاسی و اجتماعی، جریان واردات سنگ مخصوص چاپ به ایران را بررسی نموده و به طور تطبیقی جایگاه ایران را در صنعت چاپ سنگی نسبت به کشورهای دیگر مشخص کرده است (با توجه به نثر دشوار این مقاله، امیدوارم که حق مطلب در ترجمه به درستی ادا شده باشد).

شش

پس از ترجمه و نشر کتاب تصویرسازی داستانی در کتاب‌های چاپ سنگی فارسی، با پیشنهاد دوستان تصمیم به ترجمه و نشر برخی از مهم‌ترین مقالات شرق‌شناسان در خصوص چاپ سنگی فارسی گرفتم. در واقع، باید اشاره کنم که ایده گردآوری چنین مقالاتی در قالب کتاب، نخستین بار از جانب دو دوست پژوهشگرم - علی بوذری و مجید غلامی‌جلیسه - مطرح شد. هشت مقاله‌ای که در این کتاب به چاپ رسیده، با توصیه‌های علی بوذری و راهنمایی اولریش مارزلف انتخاب شدند. خوشبختانه چاپ کتاب مأخذشناسی کتاب‌های چاپ سنگی و سربی (تألیف علی بوذری و محمد آزادی، ۱۳۹۰)، جستجو و انتخاب مقالات را بسیار ساده‌تر کرد. از لطف بی‌دریغ این دوستان صمیمانه سپاسگزارم. خاتم ارکیده تراوی با ترجمه مقاله میرزا علی قلی خوبی، تصویرساز بزرگ کتاب‌های چاپ سنگی فارسی دست یاری به من رساندند. در پایان از آقای بهرام فرهمندپور، ویراستار کتاب و همچنین آقای محمدحسن حامدی، مدیر محترم نشر پیکره، که همچون همیشه در کنار من بودند و امکان چاپ این کتاب را فراهم کردند، صمیمانه قدردانم. نام استاد یعقوب آژند بر هیچ هنرپژوهی پوشیده نیست. بسیار مایه افتخار بنده است که این تاریخ‌نگار و هنرپژوه گرامی مقدمه‌ای بر این کتاب نوشتنند. راهش پُردوام و همچون همیشه پُرحاصل باد.